

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.807/2025/12.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Horváth Péter, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Hornyák Szabolcs János, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2026. április 28.

Az ügy tárgya: zsarolás büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): I. rendű

Első fok: Bajai Járásbíróság, 9.B.5/2024/7., ítélet,
tárgyalás, 2024. január 19.

Másodfok: Kecskeméti Törvényszék, 3.Bf.181/2024/7., végzés,
nyilvános ülés, 2024. november 5.

Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A zsarolás büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Bajai Járásbíróság 9.B.5/2024/7. számú ítéletét és a Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.181/2024/7. számú végzését az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Bajai Járásbíróság a 2024. január 19. napján kihirdetett 9.B.5/2024/7. számú ítéletével az I. rendű terheltet 5 rendbeli zsarolás büntette [Btk. 367. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és d) pont 2. fordulat], melyből 1 rendbeli cselekmény kísérlet és csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) alpont, (3) bekezdés b) pont] miatt mint különös visszaesőt – halmazati büntetésül – 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a polgári jogi igényről, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. november 5. napján jogerős 3.Bf.181/2024/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta azzal, hogy a terhére rótt vagyoni elleni erőszakos bűncselekményeket a felhívott jogszabályhelyek érintetlenül hagyásával 5 rendbeli – egy esetben kísérletként elkövetett – zsarolás büntettének nevezte meg.

[3] A jogerős ügydöntő határozatban megállapított – a felülvizsgálati kérelemmel érintett – tényállás lényege a következő:

A 2008. év óta szabadságvesztés büntetését töltő I. rendű terhelt megismerkedett a II. rendű terhelttel, aki kapcsolattartója lett, és közöttük érzelmi kapcsolat alakult ki. Az I. rendű terhelt pontosan meg nem állapítható időpontban és körülmények között a büntetés-végrehajtási intézet tudta és engedélye nélkül megszerzett 0000000000000000 IMEI számú mobiltelefon-készüléken, valamint az ahhoz tartozó 00/000-0000 kapcsolási számú SIM kártyán keresztül a II. rendű terhelttel rendszeresen folytatott telefon- és Messenger beszélgetéseket, ezek során megismerkedett a II. rendű terhelt barátnőjével, az 1. számú tanúval is.

Az I. rendű és a II. rendű terhelt 2019. év folyamán megbeszélte, hogy a fegyházbüntetését töltő I. rendű terhelt úgy fog pénzhez jutni, hogy különböző személyeket telefonon felhív valótlanul azt állítva, hogy köztartozásuk van, ő pedig a végrehajtással megbízott hivatalos személy, és felszólítja őket a tartozásuk rendezésére, ellenkező esetben a végrehajtást azonnal elindítja és a helyszínen lefoglalást foganatosít akár a sértett távollétében, rendőrségi támogatással. Abban is megállapodtak, hogy az I. rendű terhelt a sértettek egy részének a II. rendű terhelt által – az I. rendű terhelt kérésére – nyitott bankszámlaszámát fogja megadni, az odaérkező összegeket a II. rendű terhelt felveszi és az I. rendű terhelt utasítása szerint továbbutalja, vagy azokkal egyéb módon rendelkezik. Megállapodásuk szerint néhány sértett esetében az 1. számú tanú részére utalnak, aki ebből a célból az édesanyja nevére nyitott, de általa használt, a banknál vezetett bankszámlaszámát adta meg az I. rendű terhelt részére.

Az I. rendű terhelt jogtalan haszonszerzés végett, rendszeres haszonszerzésre törekedve magát hamisan bírósági végrehajtónak, végrehajtással foglalkozó törvényszéki alkalmazottnak kiadva az alábbi cselekményeket követte el:

I. 2019. június 25. napján az I. rendű terhelt bemutatkozva, magát hamisan bírósági végrehajtónak kiadva telefonon azzal hívta fel az 1. számú sértettet, hogy 63.357 forint behajtásra váró tartozása van, és ha ezt még aznap nem egyenlíti ki a rendőrség közreműködésével feltörik az ingatlana ajtaját, és elvégzik a foglalást. Ahhoz, hogy ezt elkerülje az I. rendű terhelt megadta a 2. számú tanú számlaszámát, és közölte, hogy ha átutalja a tartozást, nem lesz végrehajtás. A sértett azonban utánaérdeklődött és meggyőződött arról, hogy nincs adótartozása, ezért nem fizetett, kára nem keletkezett.

II. Az I. rendű terhelt 2019. június 27. napján bemutatkozva, magát hamisan a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala bírósági végrehajtójának kiadva telefonon azzal hívta fel a 2. számú sértettet, hogy 63.357 forint behajtásra váró tartozása van, és ha ezt még aznap nem egyenlíti ki, a rendőrség közreműködésével feltörik az ingatlana ajtaját, és elvégzik a foglalást. Ahhoz, hogy ezt a sértett elkerülje az I. rendű terhelt megadta a 2. számú tanú számlaszámát, és közölte, hogy ha erre a számlára átutalja a tartozást, nem lesz végrehajtás. A sértettnek ugyan nem volt tartozása, a fenyegetéstől azonban megijedt és átutalta a 63.357 forintot. A bankszámláról az 1. számú tanú felvette a pénzt és azzal ismeretlen módon rendelkezett. A sértett magánfél által elszenvedett vagyoni hátrány 63.357 forint, mely összeg megfizetése iránt polgári jogi igényt terjesztett elő.

IV. Az I. rendű terhelt 2019. június 18. napján délelőtt a 3. számú sértettet hívta fel telefonon, és magát hamisan a Fővárosi Törvényszék alkalmazottjának beállítva azt mondta neki, hogy 63.757 forint behajtásra váró tartozása van, azonban, ha ezt az összeget befizeti a 2. számú tanú nevében vezetett bankszámlaszámra, eltekintenek a behajtástól. A sértett a telefonhívást követően a pénzt elutalta. A pénzt az 1. számú tanú a Bank fiókjában felvette, majd ismeretlen célra fordította. A sértett magánfél által elszenvedett vagyoni hátrány 63.757 forint, mely összeg és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetése iránt polgári jogi igényt terjesztett elő.

V. Az I. rendű terhelt 2019. július 11. napját megelőzően a 4. számú sértettet telefonon felhívta, és magát hamisan bírósági végrehajtóként kiadva közölte, hogy 48.357 forint értékben behajtásra váró tartozása van. Amennyiben ezt a sértett még aznap nem fizeti meg, akkor a sértett lakásán foglalást foganatosítanak. A sértettnek volt ugyan tartozása, de arról a terheltek nem tudhattak. A fenyegetés hatására a sértett a telefonhívást követően a követelt összeget a II. rendű terhelt bankszámlaszámára befizette, amiről a pénzt a II. rendű terhelt felvette, és azzal ismeretlen módon rendelkezett. A sértett magánfél által elszenvedett vagyoni hátrány 48.357 forint, mely összeg megfizetése iránt polgári jogi igényt terjesztett elő.

VI. Az I. rendű terhelt 2019. augusztus 7. napján felhívta az 5. számú sértettet telefonon, és magát hamisan végrehajtási osztály alkalmazottjának kiadva hamisan azt állította, hogy 52.357 forint behajtásra váró tartozása van, amit, ha nem fizet be kiszállnak a lakcímére végrehajtani, és a kiszállási díjat is felszámítják. A sértettnek nem volt ugyan tartozása, azonban a kilátásba helyezett következményektől tartva a telefonhívást követően a pénzt a II. rendű terhelt bankszámlaszámára elutalta, amiről a pénzt a II. rendű terhelt felvette és ismeretlen célra fordította. A sértett magánfél által elszenvedett vagyoni hátrány 52.357 forint, mely összeg és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetése iránt polgári jogi igényt terjesztett elő.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati okra hivatkozással, enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

[5] Kifejtette, hogy a sértettek vallomásából megállapítható, hogy tévedésbe ejtették őket, ezért a cselekmények minősítése téves, az helyesen – a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott III. tényálláshoz hasonlóan – csalás vétsége lenne, aminek a büntetési tétele enyhébb, mint a zsarolás büntetnének.

[6] Álláspontja szerint az I. rendű terhelt terhére megállapítható cselekmények (I., II., IV. és VI. tényállási pont) a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés ba) és

bc) alpontjaira figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntettének, illetve az V. pontban írt cselekmény a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés ba) és bc) alpontjai értelmében csalás vétségének minősül.

[7] Utalt arra, hogy a törvénysértő minősítés miatt a bíróság törvénysértő büntetést szabott ki az I. rendű terhelttel szemben.

[8] A Legfőbb Ügyészség BF.855/2025/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[9] Indokai szerint a zsarolás törvényi tényállási elemei közül a jogtalan haszonszerzési célzat, a valaminek a tétele érdekében fenyegetéssel történő kényszerítés és a vagyoni hátrány okozása egyaránt megállapítható, miként a minősített eset által megkövetelt hivatalos minőség színlelése is.

[10] Rámutatott, hogy a zsarolást a csalástól az különíti el, hogy a kárt okozó magatartásra a sértettet nem a tévedése, hanem a fenyegetéssel való kényszerítés indítja, a megtévesztés pedig csak a hivatalos minőség színlelése tekintetében áll fenn.

[11] A Legfőbb Ügyészség mindezek alapján – az I. rendű terhelt tekintetében – a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

[12] Az I. rendű terhelt védője az ügyészi indítványra tett észrevételében mindenre kiterjedően fenntartotta a felülvizsgálati indítványában foglaltakat.

III.

[13] Az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[14] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[15] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés], a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható [Be. 659. § (1) bekezdés].

[16] A 2025. szeptember 1. napjától hatályos Be. 649. § (1) bekezdés c) pontja szerinti új felülvizsgálati ok, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki olyan büntetést, illetve alkalmazott olyan intézkedést, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe.

[17] Az I. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottan nyújtotta be a felülvizsgálati indítványát, azonban az indítvány tartalmilag a bűncselekmény jogi minősítését vitatja, és arra alapítja a kérelmét, hogy a helyes minősítés eltérő büntetési tételkeretet vonna maga után.

[18] Ez pedig a Be. 649. § (1) bekezdés c) pont szerinti felülvizsgálati oknak feleltethető meg.

[19] Ezen új felülvizsgálati ok alapján a felülvizsgálat abban az esetben is lehetséges, ha a bűncselekmény korábbi, utóbb törvénysértőnek minősített jogi minősítése helyett egy olyan törvényes minősítést kell megállapítani, amely következtében a büntetés kiszabására eltérő – a Különös Részben meghatározott – törvényes keretek között kell sort keríteni. Ez a feltétel az új felülvizsgálati ok objektív feltétele. Emellett a felülvizsgálathoz szükséges az is, hogy e

törvényes minősítés alapján megállapítandó tételkerethez képest a korábban kiszabott büntetés már aránytalan is.

[20] Az I. rendű terhelt védője által hivatkozott Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont szerinti esetben felülvizsgálatra csak akkor kerülhet sor, ha a törvénysértő büntetés objektíve törvénysértő, tehát a bűncselekmény tételkereteire figyelemmel törvényesen kiszabható büntetésen kívüli, attól törvénysértő módon lefelé vagy felfelé eltérő büntetés kiszabását eredményezte.

[21] A Kúria a jogerős ügydöntő határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében, és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül [Be. 659. § (5) bekezdés].

[22] A felülvizsgálati indítvány szerint az I. rendű terhelt nem zsarolást, hanem – a III. tényállási pontban foglalt cselekményhez hasonlóan – csalást követett el.

[23] A Btk. 367. § (1) bekezdése alapján zsarolást követ el, aki jogtalan haszonszerzés végett más erőszakkal vagy fenyegetéssel arra kényszerít, hogy valamit tegyen, ne tegyen vagy eltűnjön, és ezzel vagyoni hátrányt okoz.

[24] A Btk. 373. § (1) bekezdése szerint a csalást az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett más tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz.

[25] A csalás jogi tárgya kizárólag a vagyoni jog. A bűncselekmény elkövetési magatartása a tévedésbe ejtéssel vagy a tévedésben tartással kár okozása. A csalás kétmozzanatú tevékenységfolyamat, amelynek a megtévesztés az első fázisa, a bűncselekmény befejezettségéhez azonban a károkozás is szükséges. A megtévesztett személy az elkövető csalárd ráhatása következtében végez vagyoni joghatású cselekményt.

[26] Ezzel szemben a zsarolás jogi tárgya kettős. Egyrészt a vagyoni jog, másrészt azonban az egyén cselekvési szabadsága. Az elkövetési magatartása két szakaszból áll, melynek első szakasza a kényszerítés.

[27] A kényszerítés más személy elhatározására irányuló olyan ráhatás, amelynek következtében az nem a saját, hanem a kényszerítő akaratának megfelelő magatartást tanúsít. A bűncselekményt megvalósító magatartás a második szakaszban konkretizálódik, amikor a kényszerített személy vagyoni joghatású cselekményt tanúsít, vagy pedig tartózkodik vagyoni joghatású cselekmény megtételétől, illetőleg eltűri, hogy vele szemben más személy vagyoni joghatású cselekményt tanúsítson. A bűncselekmény elkövetési módja az erőszak és a fenyegetés.

[28] A zsarolás abból a szempontból valóban közel áll a csaláshoz, hogy mindkét bűncselekmény elkövetése esetében az elkövető a személyi jogaiban korlátozott sértettet használja fel a jogtalan haszonszerzésre. A cselekmény megvalósulásának módját tekintve azonban lényeges eltérés van a két bűncselekmény között.

[29] Amíg a csalás esetén a megtévesztett személy az elkövető csalárd ráhatása következtében kialakult téves valóságtudata alapján végez vagyoni joghatású cselekményt, addig zsarolás esetében a tényállásszerű ráhatás következtében a kényszerített személy nem a saját akaratának, hanem a kényszerítő akaratának megfelelően tanúsít vagyoni joghatású cselekményt.

[30] Zsarolás esetében a bűncselekmény elkövetési módja az erőszak és a fenyegetés. Amíg az erőszak fizikai úton történő kényszerítés, a fenyegetés a pszichikumra irányuló ráhatás. A zsarolás esetében is a fenyegetésnek a Btk. 459. § 7. pontjában meghatározott értelmezése az irányadó, mely szerint a fenyegetés súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. Amennyiben a fenyegető személy az élet

vagy a testi épség hátrányos megváltoztatását irányozza elő, a zsarolás minősített esete valósul meg.

[31] A zsaroláshoz megkívánt fenyegetéshez elegendő annak a sértett akaratának a hajlítására és komoly félelem keltésére való alkalmassága. A zsarolás – kényszerítésben megnyilvánuló – elkövetési magatartása ugyanis a sértett akaratára történő olyan fizikai vagy pszichikai ráhatás, amely alkalmas arra, hogy a sértett ennek nyomása alatt az elkövető által megkívánt magatartást tanúsítsa (BH 2001.356.).

[32] A Kúria rámutat arra, hogy a fenyegetésnek nem kell közvetlennek, ugyanakkor a kilátásba helyezett hátránnak kellően konkrétnek kell lennie. Közvetlen fenyegetésről akkor van szó, amikor a megfenyegetettnek a kilátásba helyezett hátrány azonnali bekövetkezésével kell számolnia, amennyiben nem tesz eleget a fenyegető kívánságának. A fenyegetés célja a passzív alany kényszerítése, amely tevésre, nem tevésre vagy eltérésre egyaránt irányulhat. A zsarolás esetében a kényszerítő magatartás és a sértetti magatartás időben is elkülönülhet.

[33] Ugyanakkor a bekövetkezett kár okozati összefüggésben kell, hogy álljon az elkövetési magatartással, jelen ügyben a fenyegetéssel, amely a jogerős – érintett – tényállások alapján egyértelmű.

[34] A támadott tényállás ugyanis rögzíti, hogy az I. rendű terhelt fiktív néven, bírósági végrehajtóként (vagy bírósági alkalmazottként) bemutatkozva a telefonban valótlannal azt közölte, hogy a sértettnek

I. 63.357 forint behajtásra váró tartozása van, amit, ha még aznap nem egyenlít ki, a rendőrség közreműködésével feltörik az ingatlana ajtaját, és elvégzik a foglalást, azonban, ha a közölt összeget átutalja, nem lesz végrehajtás. A sértett utána érdeklődött és meggyőződött arról, hogy nincs adótartozása, ezért nem fizetett;

II. 63.357 forint behajtásra váró tartozása van, amit, ha még aznap nem egyenlít ki, a rendőrség közreműködésével feltörik az ingatlana ajtaját, és elvégzik a foglalást. Ha a közölt összeget átutalja, nem lesz végrehajtás. A sértett az összeget átutalta;

IV. 63.757 forint behajtásra váró tartozása van, amit, ha befizet a megadott bankszámlaszámra, eltekintenek a behajtástól. A sértett az összeget átutalta;

V. 48.357 forint behajtásra váró tartozása van, amit, ha aznap nem fizet meg, akkor a sértett lakásán foglalást foganatosítanak. A sértett az összeget átutalta;

VI. 52.357 forint behajtásra váró tartozása van, amit, ha nem fizet be, kiszállnak a lakcímére végrehajtani és kiszállási díjat is felszámítanak. A sértettnek nem volt tartozása, de a kilátásba helyezett következményektől tartva a pénzt a megadott bankszámlaszámra elutalta.

[35] E tények alapján helytállóan állapította meg a bíróság, hogy az I. rendű terhelt minden esetben hivatalos személynek adta ki magát, azaz a hivatalos minőség színlelése kifejezett volt, azt a sértettek számára egyértelművé tette.

[36] Az sem kétséges, hogy e tényállások tekintetében a fenyegetésnek a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontjában meghatározott feltételei is megvalósultak, azaz olyan súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen. A fenyegetés lehet – mint jelen ügyben is – vagyoni jellegű, de érinthet akár egzisztenciát, becsületet, családi együttlétet is.

[37] Az azonnali végrehajtás foganatosításával, a sértett lakásába behatolással (akár rendőri közreműködéssel – I., II. tényállás) történő fenyegetés kétségtelenül elérte a félelem, ijedtség felkeltésének ezt a mértékét, az azonnali végrehajtás kilátásba helyezésével megfenyegetett sértettek – egy kivétellel (I. tényállás) – az I. rendű terhelt által megadott számlaszámra át is utalták a megjelölt összeget.

[38] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor az I. rendű terhelt cselekményeit – a sértettek számához igazodóan – 5 rendbeli a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és d) pont 2. fordulata szerint minősülő zsarolás büntettként (I., II., IV-VI. tényállás) minősítette, amely cselekmények közül az I. tényállásbeli kísérleti szakban maradt.

[39] Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, önmagában a kiszabott büntetés mértékét a Kúria nem vizsgálhatta.

[40] Ekként a Kúria az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[41] *A döntés elvi tartalma*

A zsaroláshoz megkívánt fenyegetés mértékének a sértettben olyan komoly félelmet kell keltenie, amely alkalmas arra, hogy a sértett ennek nyomása alatt az elkövető által megkívánt magatartást tanúsítsa. Ugyanakkor a kilátásba helyezett hátránynak kellően konkrétan és közvetlennek is kell lennie.

IV.

[42] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[43] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2026. április 28.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző